

MITTEILUNGSBLATT

DER INDUSTRIE UND HANDELSKAMMER IN LUBLIN

BIULETYN INFORMACYJNY

IZBY PRZEMYSŁOWO-HANDLOWEJ W LUBLINIE

Oras. 14855/1942/4

Tarifordnung

zur Regelung der Wegegelder für Arbeiter sowie der Trennungsgelder für Arbeiter und Angestellte in der privaten Wirtschaft im Generalgouvernement

(Tarifregister Nr. 17/2.)

Vom 25. März 1942.

Auf Grund des § 3 Abs. 2 der Verordnung über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement vom 31. Oktober 1939 (VBIGG. S. 13) in Verbindung mit der Dritten Durchführungsverordnung vom 12. März 1940 (VBIGG. II S. 185) erlasse ich folgende Tarifordnung:

§ 1

(1) Arbeitern, die mehr als 6 km von ihrer Arbeitsstelle entfernt wohnen und täglich zu ihrem Wohnort zurückkehren, ist ein Wegegeld zu zahlen. Dieses beträgt je Arbeitstag bei Entfernungen bis zu 10 km 0,60 Zloty, bei Entfernungen von mehr als 10 km bis zu 20 km 1,00 Zloty, bei Entfernungen von mehr als 20 km 2,00 Zloty,

(2) Der Berechnung ist der kürzeste zumutbare Weg zwischen Wohnort und Arbeitsstelle zugrunde zu legen.

(3) Das Wegegeld ist nur für die Tage zu zahlen, an welchen der Arbeiter arbeitet. Es ist auch zu zahlen, wenn der Arbeiter im Betriebe zwar erscheint, die Arbeit aber aus nicht in seiner Person liegenden Gründen nicht leisten kann.

§ 2

(1) Wird für die Fahrt nach und von der Arbeitsstelle ein öffentliches Verkehrsmittel benutzt, so ist an Stelle des Wegegeldes das Fahrgeld für die kürzeste und billigste Verbindung zu zahlen.

(2) Wird auf Kosten des Betriebes eine Fahrgelegenheit gestellt, so entfällt das Wegegeld.

§ 3

(1) Verheirateten Arbeitern und Angestellten in der privaten Wirtschaft, die ausserhalb ihres Wohnsitzes beschäftigt werden und auch bei Benutzung der zur Verfügung stehenden Verkehrsmittel wegen zu grosser Entfernung nicht täglich an ihn zurückkehren können, ist für die Dauer der Trennung je Kalendertag ein Trennungsgeld zu zahlen. Dieses beträgt

- a) für Arbeiter sowie für Angestellte mit einfacher Tätigkeit 7,— Zloty,
- b) für Angestellte mit gehobener Tätigkeit, soweit sie nicht zur folgenden Gruppe gehören 8,— Zloty,
- c) für Angestellte mit Tätigkeit von besonderer Bedeutung 9,— Zloty,

(2) Den verheirateten Arbeitern und Angestellten stehen gleich verwitweten mit Kindern unter 16 Jahren.

(3) Wird freie Verpflegung und Unterkunft oder eines von beiden gewährt, so sind die Trennungsgeldsätze entsprechend zu mindern. In Zweifelsfällen entscheidet der Gouverneur des Distrikts über die Höhe der Kürzung.

§ 4

Ledigen Arbeitern und Angestellten, welche die Voraussetzungen des § 3 Abs. 1 erfüllen und freie Unterkunft nicht erhalten, ist je Kalendertag ein Unterkunftsgeld in Höhe der tatsächlichen Kosten ihrer Unterbringung am Beschäftigungs-ort zu zahlen. Das Unterkunftsgeld darf jedoch höchstens betragen

- a) für Arbeiter sowie für Angestellte mit einfacher Tätigkeit 2,50 Zloty,
- b) für Angestellte mit gehobener Tätigkeit, soweit sie nicht zur folgenden Gruppe gehören 3,— Zloty,
- c) für Angestellte mit Tätigkeit von besonderer Bedeutung 4,— Zloty.

Ordynacja taryfowa

celem uregulowania wynagrodzeń za drogę dla pracowników fizycznych oraz wynagrodzeń za rozłąkę dla pracowników fizycznych i umysłowych w prywatnej gospodarce w Generalnym Gubernatorstwie

(Rejestr taryfowy Nr. 17/2.)

Z dnia 25 marca 1942 r.

Na podstawie § 3 ust. 2 rozporządzenia o unormowaniu warunków pracy oraz ochronie pracy w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 31 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 13) w związku z trzecim postanowieniem wykonawczym z dnia 12 marca 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 185) wydaję następującą ordynację taryfową:

§ 1

(1) Pracownikom fizycznym, którzy mieszkają w oddaleniu większym niż 6 km od swego miejsca pracy i wracają codziennie do swego miejsca zamieszkania, należy płacić wynagrodzenie za drogę. Wynosi ono za każdy dzień pracy przy oddaleniach do 10 km 0,60 zł., przy oddaleniach ponad 10 km do 20 km 1,00 zł., przy oddaleniach ponad 20 km 2,00 zł.,

(2) Za podstawę obliczenia należy przyjąć najkrótszą wymaganą drogę między miejscem zamieszkania a miejscem pracy.

(3) Wynagrodzenie za drogę należy płacić tylko za te dni, w których pracownik fizyczny pracuje. Należy je płacić również wtedy, jeśli pracownik fizyczny zjawia się w przedsiębiorstwie, lecz nie może wykonywać pracy z przyczyn, niezależnych od jego osoby.

§ 2

(1) Jeżeli dla jazdy do miejsca i z miejsca pracy użyto publicznego środka komunikacyjnego, to zamiast wynagrodzenia za drogę płaci się należność za przejazd w najkrótszym i najtańszym połączeniu.

(2) Jeśli przejazd umożliwiono na koszt przedsiębiorstwa, to wynagrodzenie za drogę odpada.

§ 3

(1) Żonatym pracownikom fizycznym i umysłowym w prywatnej gospodarce, których zatrudnia się poza obrębem ich miejsca zamieszkania i którzy nawet przy użyciu będących do dyspozycji środków komunikacyjnych nie mogą codziennie wrócić do niego z powodu zbyt wielkiego oddalenia, należy płacić na czas trwania rozłąki za każdy dzień kalendarzowy wynagrodzenie za rozłąkę. Wynosi ono:

- a) dla pracowników fizycznych jak również umysłowych o czynnościach zwyczajnych 7,— zł.,
- b) dla pracowników umysłowych o czynnościach o większym znaczeniu, o ile nie należą do następnej grupy 8,— zł.,
- c) dla pracowników umysłowych o czynnościach o specjalnym znaczeniu 9,— zł.

(2) Z żonatymi pracownikami fizycznymi i umysłowymi stoją na równi owdowiali z dziećmi poniżej 16 lat.

(3) Jeżeli udziela się bezpłatnego utrzymania i pomieszczenia, lub jednego z dwojga, to należy obniżyć odpowiednio stawki wynagrodzenia za rozłąkę. W wypadkach wątpliwych o wysokości obniżki rozstrzyga Gubernator Okręgu.

§ 4

Nieżonatym pracownikom fizycznym i umysłowym, którzy odpowiadają warunkom, zawartym w § 3 ust. 1 i nie otrzymują bezpłatnego pomieszczenia, płacić należy za każdy dzień kalendarzowy wynagrodzenie za pomieszczenie w wysokości rzeczywistych kosztów ich ulokowania w miejscu zatrudnienia. Wynagrodzenie za pomieszczenie może jednak wynosić najwyżej

- a) dla pracowników fizycznych jak również umysłowych o czynnościach zwyczajnych 2,50 zł.,
- b) dla pracowników umysłowych o czynnościach o większym znaczeniu, o ile nie należą do następnej grupy 3,— zł.,
- c) dla pracowników umysłowych o czynnościach o specjalnym znaczeniu 4,— zł.

Bei Urlaub und Arbeitsversäumnis ist ein Trennungsgeld oder eine Vergütung für die Unterkunft nicht zu zahlen. Beim entschuldigten Fernbleiben können jedoch die laufenden Kosten für die Unterkunft am Beschäftigungsort bis zur Höhe der Sätze des § 4 auf die Dauer von höchstens einem Monat erstattet werden.

Diese Tarifordnung gilt nicht für Deutsche.

Diese Tarifordnung tritt am 1. April 1942 in Kraft. Die Tarifordnung zur Regelung der Wege- und Trennungsgelder für Arbeiter des Baugewerbes im Generalgouvernement (Tarifregister Nr. 17/1) vom 28. April 1941 (VBIGG. S. 298) tritt mit Ablauf des 31. März 1942 ausser Kraft.

K r a k a u, den 25. März 1942.

**Der Leiter
der Hauptabteilung Arbeit
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Frauendorfer**

Tarifordnungen und deren Änderungen für nicht-deutsche Arbeiter u. Angestellte

In den Verordnungsblättern Nr. 27 und 28 sind folgende Tarifordnungen bezw. Verordnungen veröffentlicht worden:

Tarifordnung zur Änderung und Ergänzung der Rahmen-tarifordnung für nichtdeutsche Arbeiter und Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (RTO) — Tarifregister Nr. 10/1 vom 23. April 1940 (Tarifregister Nr. 10/3) vom 17. März 1942;

Tarifordnung zur Änderung und Ergänzung der Tarifordnung für nichtdeutsche Angestellte im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (TO. I) — Tarifregister Nr. 3/3 — vom 24. April 1940 (Tarifregister Nr. 3/7) vom 17. März 1942;

Tarifordnung zur Änderung und Ergänzung der Tarifordnung für nichtdeutsche Arbeiter und Arbeiterinnen im öffentlichen Dienst im Generalgouvernement (Änderung der Sechsten Durchführungsverordnung) vom 17. März 1942;

Zehnte Durchführungsverordnung zur Verordnung vom 31. Oktober 1939 über die Gestaltung der Arbeitsbedingungen und den Arbeitsschutz im Generalgouvernement (Änderung der Sechsten Durchführungsverordnung) vom 17. März 1942;

Verordnung zur Änderung der Vorschriften über die Gewährung von Vergütungen an wiederbeschäftigte ehemals polnische Beamte und Angestellte vom 24. März 1942.

Tarifordnung für Industrie und Gewerbe im Distrikt Lublin

Am 16. März d. J. erschien eine Sondernummer des Amtlichen Anzeigers, worin die Tarifordnungen für folgende Arbeitsgebiete im Distrikt Lublin veröffentlicht wurden, u. zw. für: 1) das Bau- u. Baunebengewerbe, 2) Mühlengewerbe, 3) Sägewerke u. verwandte Gebiete, 4) Holzindustrie und Holzhandwerk, 5) Bäckereigewerbe, 6) Schuhmacherhandwerk, 7) Metallhandwerk u. 8) Metallindustrie.

Die Tarifordnungen enthalten Vorschriften betr.:

1) Geltungsbereich, 2) Arbeitszeit, 3) Mehrarbeit, 4) Kurzarbeit, 5) Entlohnung, 6) Akkordarbeit, 7) Erschwerniszuschläge, 8) Trennungsgeld, Wegegeld, Unterkunft, 9) Werkzeuggestellung, 10) Urlaub, 11) Kündigung, 12) Erlöschung von Ansprüchen, 13) Inkrafttreten, 14) Kost und Wohnung.

Der volle Wortlaut der obigen Tarifordnungen ist bei der Industrie- und Handelskammer einzusehen. Die Sondernummer des Amtlichen Anzeigers ist im Zeitungsverlag G. m. b. H. Krakau, Poststr. 1 bestellbar.

W razie urlopu i niestawienia się do pracy nie należy płacić wynagrodzenia za rozłąkę ani też wynagrodzenia za pomieszczenie. Za usprawiedliwione niestawienie się mogą być jednak zwrócone bieżące koszty za pomieszczenie w miejscu zatrudnienia do wysokości stawek § 4 na czas najwyżej jednego miesiąca.

Niniejsza ordynacja taryfowa nie obowiązuje odnośnie do Niemców.

Niniejsza ordynacja taryfowa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1942 r. Ordynacja taryfowa celem uregulowania wynagrodzeń za drogę i za rozłąkę dla pracowników fizycznych przemysłu budowlanego w Generalnym Gubernatorstwie (Rejestr taryfowy nr. 17/1) z dnia 28 kwietnia 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 298) traci moc obowiązującą z upływem dnia 31 marca 1942 r.

K r a k a u, dnia 25 marca 1942 r.

**Kierownik
Głównego Wydziału Pracy
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr. Frauendorfer**

Ordynacje taryfowe i ich zmiany dla pracowników nieniemieckich

W Nr. Nr. 27 i 28 Dziennika Rozporządzeń ukazały się następujące rozporządzenia taryfowe:

Rozporządzenie taryfowe, dotyczące zmian i uzupełnienia ramowego rozporządzenia taryfowego dla nieniemieckich robotników i pracowników, zatrudnionych w służbie publicznej Generalnego Gubernatorstwa (RTO) rejestr taryfowy Nr. 10/1 z 23 kwietnia 1940 (rejestr taryfowy Nr. 10/3) z dnia 17 marca 1942.

Rozporządzenie taryfowe, dotyczące zmian i uzupełnienia taryfy dla nieniemieckich pracowników, będących w służbie publicznej Generalnego Gubernatorstwa TO/1 (rejestr taryfowy Nr. 3/3 z 24 kwietnia 1940) rejestr taryfowy Nr. 3/7 z 17. marca 1942.

Rozporządzenie taryfowe, dotyczące zmiany i uzupełnienia taryfy dla nieniemieckich robotników i robotnic w publicznej służbie Generalnego Gubernatorstwa (TO. II) rejestr taryfowy Nr. 12 (z 25 kwietnia 1940) rejestr taryfowy Nr. 1/5 z 17 marca 1942.

Dziesiąte rozporządzenie wykonawcze do rozporządzenia z dnia 31 października 1939 w sprawie kształtowania warunków pracy i ochrony pracy w Generalnym Gubernatorstwie (zmiana szóstego rozporządzenia wykonawczego) z 17 marca 1942.

Rozporządzenie w sprawie zmiany przepisów o uposażeniach dla powtórnie zatrudnionych byłych polskich urzędników i pracowników z dnia 24 marca 1942.

Ordynacja taryfowa dla przemysłu w Okręgu Lubelskim

16 marca b. r. ukazał się numer specjalny Dziennika Urzędowego dla Generalnego Gubernatorstwa, w którym podano ordynację taryfową dla następujących dziedzin pracy w Dystrykcie Lubelskim:

1) Budownictwo i poboczny przemysł budowlany, 2) przemysł młynarski, 3) tartaki i pokrewne przedsiębiorstwa, 4) przemysł drzewny i rzemiosło drzewne, 5) przemysł piekarski, 6) rzemiosło szewskie, 7) rzemiosło metalowe, 8) przemysł metalowy.

Ordynacja taryfowa zawiera przepisy dotyczące:

1) Zakresu mocy obowiązującej, 2) czasu pracy, 3) pracy nadliczbowej, 4) skrócenia czasu pracy, 5) wynagrodzeń, 6) pracy akordowej, 7) dodatków za specjalne ciężkie warunki pracy, 8) wynagrodzeń za rozłąkę, drogowe, koszty pomieszczenia, 9) dostarczania narzędzi, 10) urlopu, 11) wypowiedzenia pracy, 12) wygaśnięcia roszczeń, 13) wejścia w życie, 14) utrzymania i mieszkania.

Z pełnym tekstem powyższej ordynacji taryfowej można zapoznać się w tutejszej Izbie Przemysłowo-Handlowej. Numer specjalny Dziennika Urzędowego dla GG. jest do nabycia w Zeitungsverlag G. m. b. H., Krakau, Poststr. 1.

Ergänzung der Steuerordnung

Auf Grund der Verordnung vom 24. 3. 1942 über die Festsetzung eines Zuschlags zur Steuer bei nicht rechtzeitiger Abgabe der Steuererklärung, wurde die Steuerordnung vom 14. 2. 1936 (Dz. U. R. P. Nr. 14 P. 139) mit folgendem Artikel ergänzt:

„Art. 69a.

Das Steueramt kann Steuerpflichtigen, die die Frist zu Abgabe einer Steuererklärung nicht wahren, einen Zuschlag bis zu 10 Zl. v. H. der endgültig festgesetzten Steuer auferlegen. Das Steueramt hat die Festsetzung des Zuschlags zu unterlassen oder wiederaufzuheben, wenn die Versäumnis entschuldbar erscheint“.

Neuer Posttarif für Pakete

Es wird darauf hingewiesen, dass gegenwärtig der geänderte Postgebührentarif für Pakete (verlautbart im Vbl. G. G. Nr. 15. S. 80—95) gilt; dieser Tarif sieht verschiedene Gebührensätze je nach dem Gewichte des Paketes (weitgehende Gewichtsabstufungen) und den Entfernungszonen vor. Bisher war die Paketgebühr einheitlich ohne Rücksicht auf die Entfernung, wobei gewichtsmässig nur 5 Paketklassen vorgesehen waren.

Im nachfolgenden werden die neuen Gebühren bekanntgegeben:

Gewicht	1. Zone bis 75 kg.	2. Zone über 75 kg. bis 150 km.	3. Zone über 150 km. bis 375 km.	4. Zone über 375 km. bis 750 km.	5. Zone über 750 km.
bis 5 kg.	0,60	0,80	1,20	1,20	1,20
über 5 „ 6 „	0,70	1,—	1,60	1,80	2,—
„ 6 „ 7 „	0,80	1,20	2,—	2,40	2,80
„ 7 „ 8 „	0,90	1,40	2,40	3,—	3,60
„ 8 „ 9 „	1,—	1,60	2,80	3,60	4,40
„ 9 „ 10 „	1,10	1,80	3,20	4,20	5,20
„ 10 „ 11 „	1,30	2,10	3,60	4,70	5,80
„ 11 „ 12 „	1,50	2,40	4,—	5,20	6,40
„ 12 „ 13 „	1,70	2,70	4,40	5,70	7,—
„ 13 „ 14 „	1,90	3,—	4,80	6,20	7,60
„ 14 „ 15 „	2,10	3,30	5,20	6,70	8,20
„ 15 „ 16 „	2,30	3,60	5,60	7,20	8,80
„ 16 „ 17 „	2,50	3,90	6,—	7,70	9,40
„ 17 „ 18 „	2,70	4,20	6,40	8,20	10,—
„ 18 „ 19 „	2,90	4,50	6,80	8,70	10,60
„ 19 „ 20 „	3,10	4,80	7,20	9,20	11,20

Für sperrige Pakete wird eine Zuschlagsgebühr in Höhe von 50% der Paketgebühr erhoben. Der neue Tarif enthält nicht die bisher geltende Zuschlagsgebühr für Pakete von besonderer, über dem Durchschnitt liegenden Grösse und Form. Dagegen ist nach dem neuen Tarif die Möglichkeit gegeben — neben den bisherigen unversiegelten Wertpaketen bis 1000 Zl. Wertangabe auch versiegelte Wertpakete mit unbegrenzter Wertangabe bis zu einem Höchstgewicht von 20 Kg. aufzugeben. Für derartige Wertpakete wird neben der gewöhnlichen Paketgebühr eine Wertangabegebühr für je 100 Zl. Wertangabe in Höhe von 20 Gr. sowie eine Bearbeitungsgebühr von 80 Gr. (bis 200 Zl.) bzw. 1 Zl. über 200 Zl.) erhoben.

Das Höchstgewicht für die zum Postverkehr zugelassenen Pakete beträgt 20 Kg.

Ausweise für Kaufleute.

Die Kammer weist darauf hin, dass es für die sämtlichen Geschäftsleute in Handel und Industrie erforderlich ist, kaufmännische Personalausweise, ausgestellt von der Kammer, zu besitzen. Es kommt oft vor, dass manche Geschäftsleute während ihrer Geschäftsreisen ihre Gewerbesteuerkarte mit sich führen, obwohl diese Urkunde den bestehenden Vorschriften nach stets in dem Betriebsraume des betreffenden Inhabers vorhanden sein soll.

In den von der Kammer ausgestellten Anweisen wird bescheinigt, dass der Inhaber des Ausweises ein in der Kammer registrierter Handels- bzw. Gewerbeunternehmer ist, und dass er eine entsprechende Gewerbesteuerkarte besitzt (Nummerangabe). Zur Erlangung dieser Ausweise sind nur die Inhaber, Mitinhaber und die behördlich bestätigten Leiter von Handels- und Gewerbeunternehmen berechtigt. Die Ausstellung der Ausweise ist bei der Kammer persönlich auf Grund der Gewerbesteuerkarte 1942 zu beantragen. Gleichzeitig ist eine Gebühr von Zl. 10.— zu entrichten u. ein Lichtbild einzureichen. Die für das J. 1941 ausgestellten Ausweise sind ab 31 Dezember 1941 ungültig.

Uzupełnienie Ordynacji Podatkowej

Na podstawie rozporządzenia o ustaleniu dodatku do podatku w wypadku nieterminowego złożenia zeznania podatkowego z dnia 24 marca 1942 r. uzupełniona została Ordynacja Podatkowa dnia 14 lutego 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14, Poz. 134) następującym artykułem:

„Art. 69a.

Urząd skarbowy może nabyć za podatników, nie przestrzegających terminu złożenia zeznania podatkowego dodatek do wysokości 10% ostatecznie ustalonego podatku. Urząd Skarbowy winien zaniechać ustalenia dodatku lub znowu go uchylić, jeżeli okaże się, że spóźnienie jest wyłumaczalne“.

Nowa taryfa pocztowa na paczki

Zwraca się uwagę, że obecnie obowiązuje zmieniona taryfa opłat pocztowych za przewóz paczek (ogłoszona w Dzienniku Rozporządzeń dla G. G. Nr. 15 str. 86—95), oparta na bardzo dokładnym zróżniczkowaniu wagi paczek oraz odległości przewozu. Dotychczas opłata była jednakowa bez względu na odległość, a zróżniczkowanie pod względem wagi obejmowało tylko pięć grup paczek.

Nową taryfę podajemy poniżej:

W a g a	1. strefa do 75 km.	2. strefa ponad 75 km. do 150 km.	3. strefa ponad 150 km. do 375 km.	4. strefa ponad 375 km. do 750 km.	5. strefa ponad 750 km.
do 5 kg.	0,60	0,80	1,20	1,20	1,20
ponad 5 do 6 „	0,70	1,—	1,60	1,80	2,—
„ 6 „ 7 „	0,80	1,20	2,—	2,40	2,80
„ 7 „ 8 „	0,90	1,40	2,40	3,—	3,60
„ 8 „ 9 „	1,—	1,60	2,80	3,60	4,40
„ 9 „ 10 „	1,10	1,80	3,20	4,20	5,20
„ 10 „ 11 „	1,30	2,10	3,60	4,70	5,80
„ 11 „ 12 „	1,50	2,40	4,—	5,20	6,40
„ 12 „ 13 „	1,70	2,70	4,40	5,70	7,—
„ 13 „ 14 „	1,90	3,—	4,80	6,20	7,60
„ 14 „ 15 „	2,10	3,30	5,20	6,70	8,20
„ 15 „ 16 „	2,30	3,60	5,60	7,20	8,80
„ 16 „ 17 „	2,50	3,90	6,—	7,70	9,40
„ 17 „ 18 „	2,70	4,20	6,40	8,20	10,—
„ 18 „ 19 „	2,90	4,50	6,80	8,70	10,60
„ 19 „ 20 „	3,10	4,80	7,20	9,20	11,20

Za ochronne traktowanie paczek pobierana jest dodatkowo opłata w wysokości 50% zasadniczej opłaty. Nowa taryfa nie przewiduje dotychczasowej opłaty dodatkowej za paczki o nieprzeciętnych rozmiarach i formach. Wprowadza ona natomiast obok dotychczas dopuszczonych do obrotu paczek wartościowych niepieczętowanych do 1000 Zl. podanej wartości — możliwość nadawania również paczek wartościowych, opieczętowanych, bez ograniczenia ich wartości, a przy najwyższej dopuszczalnej wadze 20 kg. Za paczki te poza opłatą zasadniczą pobierana jest opłata od podanej wartości za każde zadeklarowane 1000 Zl. w wysokości 20 gr., opłata manipulacyjna do 200 Zl. — 80 gr., względnie ponad 200 Zl. — 1 Zl.—

Najwyższa dopuszczalna waga paczek, przyjmowanych do obrotu pocztowego wynosi 20 kg.

Legitymacje kupieckie.

Zwraca się uwagę kupców i przemysłowców na pożyteczność posiadania legitymacji wydawanych przez Izbę Przemysłowo-Handlową. Kupcy wyjeżdżający po zakupy często zabierają ze sobą kartę rejestracyjną, która winna być stale wywieszona w lokalu sklepowym.

Legitymacja wydawana przez Izbę stwierdza, że jej posiadacz jest kupcem lub przemysłowcem, zarejestrowanym w Izbie P. H., posiada kartę rejestracyjną Nr... Uprawnionymi do uzyskania legitymacji są tylko właściciele, współwłaściciele oraz urzędowo stwierdzeni kierownicy przedsiębiorstw.

By uzyskać legitymację za opłatą 10 Zl. należy się zgłosić do Izby osobiście, przynosząc kartę rejestracyjną na rok 1942 oraz jedną fotografię. Legitymacje wydane na rok 1941 utraciły swą ważność z dn. 31 grudnia 1941.

Selbstkostenrechnung Ziegel.

Mit einer Anordnung vom 6. 2. 42. hat mir der Leiter des Amtes für Preisbildung den folgenden Auftrag erteilt: Mit Erlass vom 6. 2. 42. — Tgb. Nr. IV/325 — 14337 — der Regierung des Generalgouvernements, Staatssekretariat, Amt für Preisbildung, wurde der Hauptgruppe Gewerbliche Wirtschaft, Wirtschaftsgruppe Steine und Erden, gemäß § 10 der Verordnung über die Bildung von Kammern für die Gesamtwirtschaft im Generalgouvernement vom 3. 3. 41 (Vbl. I S. 87) die Schaffung eines einheitlichen Mindestkostenrechnungsschemas für die Ziegelindustrie übertragen und dieses auf Grund des § 1 Abs. 2 der Verordnung über die Preisbildung im Generalgouvernement (Preisbildungsverordnung) vom 12. 4. 40 (Vbl. GG. S. 131) für die Ziegelindustrie des gesamten Generalgouvernements als verbindlich vorgeschrieben.

Die Wirtschaftsgruppe Steine, Erden, Glas und Keramik hat darauf ein einheitliches Selbstkostenrechnungs- und Kalkulationsschema für die Ziegelindustrie mit Erläuterungen geschaffen. Dieses Schema ist von jeder Ziegelei als Mindestselbstkostenrechnungs- und Kalkulationsunterlage verbindlich zu verwenden. Darüber werden die Beauftragten des Amtes für Preisbildung wachen. Ein Preisausnahmegenehmigungsantrag hat in Zukunft keine Aussicht auf Bearbeitung, wenn nicht die Selbstkosten des Betriebes auf dieses Schema aufgestellt und beigefügt werden. Weiter ist diese Selbstkostenrechnung zur Selbstkontrolle der Betriebsführer und zur Möglichkeit jederzeitiger Rechnungslegung über ihre Kosten im Betrieb einzuführen und in etwa monatlichen Abständen aufzustellen.

Das Schema selbst ist erhältlich bei der Wirtschaftsgruppe Steine, Erden, Glas und Keramik, Krakau, Invalidenplatz 7—8, und bei der Distriktwirtschaftsgruppe Steine, Erden, Glas und Keramik, Lublin, Krakauerstrasse 39/1.

Preise für Hühnereier

Laut Anordnung vom 30. I. 1942 wurde der Preis für Verpackung, den die Eierkennzeichnungsstellen den Käufern in Rechnung stellen dürfen, wesentlich erhöht. Anstelle des bisherigen Preises von Zl. 9.— je Ganzkiste können nämlich gegenwärtig Zl. 30.—, anstatt von Zl. 7.— je Halbkiste — Zl. 20.— und anstatt Zl. 5.— je Viertelkiste — Zl. 15. in Rechnung gestellt werden. Bei Rücksendung wieder verwendungsfähiger Kisten durch den Käufer haben die Kennzeichnungsstellen den Käufer Zl. 28.— je Ganzkiste, Zl. 18.50 je Halbkiste und Zl. 14 je Viertelkiste zu vergüten.

Betr.: Anbringung von Gewerbesteuerkarten in den Gewerbebetrieben

Die Kammer macht darauf aufmerksam, dass sämtliche Gewerbeunternehmen ihre Gewerbesteuerkarten in ihren Betrieben an deutlich sichtbarer Stelle anzubringen haben.

Der betreffende Artikel lautet:

(2) „Die Registerkarten (Gewerbesteuerkarten) müssen an einem sichtbaren Ort in den Anstalten oder Lagern, für die sie gelöst wurden, angebracht werden und müssen sich dort dauernd befinden.“

Die Gewerbesteuerkarte kann keinesfalls als Personalausweis verwandt werden.

Salzpreise

Die achte Durchführungsvorschrift zur Verordnung über die Verwaltung der Monopole im Generalgouvernement (Vbl. GG. Nr. 5 v. J. 1942, S. 22) setzt rückwirkend vom 1. November 1941 Preise für Speisesalz und Viehsalz fest. Gleichzeitig wurde die vierte Durchführungsvorschrift vom 14. 2. 1940 aufgehoben.

Mitteilung

Unser Artikel in der Nr. 12 vom Dezember 1941 betr. „Pflicht zur Bestätigung der Wareneingangsbücher“ wird hiermit zurückgenommen. Gleichzeitig teilt die Kammer mit, dass die Bestätigung der Wareneingangsbücher nicht notwendig ist. Demnach ist die Bestätigung dieser Bücher bei der Kammer entbehrlich und es entfallen auch jegliche Bestätigungsgebühren.

Schemat kalkulacyjny i rachunkowy dla przemysłu cegielnianego.

Zarządzeniem z dn. 6. 2. 1942 dał mi Kierownik Urzędu Kontroli Cen następujące polecenie:

Ustawą z dn. 6. 2. 42 Tgb. Nr. IV/325—14337 — Rządu Gen. Gub. (Sekretariat Państwa, Urząd Kontroli Cen) zlecone zostało w myśl § 10 Rozporządzenia o utworzeniu izb dla ogólnej gospodarki Gen. Gub. z dn. 3. III. 41. (BBl. I. S. 87) Grupie Głównej Gosp. Przem. Grupa Gosp. Kamienie i Ziemie stworzenie jednolitego schematu obliczania kosztów dla przemysłu ceglarskiego. Schemat ten ma obowiązywać na podstawie § 1 Ust. 2 Rozporządzenia o kształtowaniu cen w Gen. Gub. (Rozporządzenie o kształtowaniu cen z dn. 12. 4. 40. VBl. G. G. S. 131) dla przemysłu ceglarskiego na całym obszarze G. G.).

Grupa Gosp. Kamienie, Ziemie, Szkło i Ceramika ułożyła w związku z tym jednolity schemat kosztów własnych i kalkulacji dla przemysłu ceglarskiego wraz z objaśnieniami. Każda cegielnia musi schematu tego używać do obliczania kosztów własnych i kalkulacji. Nad tym będą czuwać funkcjonariusze Urzędu Kontroli Cen. Wnioski o zezwolenie na stosowanie cen wyjątkowych nie będą w przyszłości miały widoków pozytywnego załatwienia, jeżeli do podania nie będą doreczone dane, dotyczące kosztów własnych przedsiębiorstwa, oparte na wymienionym schemacie. Prócz tego należy prowadzić te rachunki kosztów własnych dla własnej kontroli kierownictwa przedsiębiorstwa i dla uzyskania możliwości zdania w każdej chwili sprawy z kosztów w przedsiębiorstwie i też do ich miesięcznego obliczenia.

Schemat można otrzymać w Urzędzie Grupy Głównej Kamień, Ziemie, Szkło i Ceramika, Kraków, Plac Inwalidów 7/8 i w Grupie Gosp. Dystryktu Kamienie, Ziemie, Szkło i Ceramika, Lublin, Krak. Przedm. 39/1.

Ceny jaj kurzych

W myśl zarządzenia z dnia 30 stycznia 1942 r. została znacznie podwyższona cena opakowania, którą placówki nabywają jaja mogą doliczać do rachunku nabywcy jaj. Minowicie zamiast dotychczasowej stawki zł. 9. — za całą skrzynię, dolicza się obecnie 30 zł.—, zamiast 7 zł. za półskrzyni, dolicza się obecnie 20 zł. i zamiast 5 zł. za 1/4 skrzyni, dolicza się obecnie 15 zł. Przy zwrocie przez nabywcę skrzyń jeszcze używalnych, placówki znakowania jej są obowiązane zbonifikować mu 28 zł. za całą skrzynię, 18,50 zł. za 1/2 skrzyni i 14 zł. za 1/4 skrzyni.

Wywieszanie kart przemysłowo-podatkowych w przedsiębiorstwach

Izba zwraca uwagę na konieczność wywieszania na widocznym miejscu kart przemysłowo - podatkowych w przedsiębiorstwach.

W myśl rozporządzenia bowiem o kartach rejestracyjnych postanowiono:

„Karty rejestracyjne powinny być umieszczone na widocznym miejscu w zakładach lub składach, których dotyczą i stale tam się znajdować.“ Zabieranie kart przez przedsiębiorców, w celu wylegitymowania się jest niedozwolone i władze nie uznają karty przemysłowo - podatkowej, jako dowodu legitymacyjnego kupca.

Ceny soli

Ośme postanowienie wykonawcze do rozporządzenia o zarządzaniu monopolami w Generalnym Gubernatorstwie (ogłoszone w Nr. 5 Dziennika Rozporządzeń z roku 1942 na str. 22) ustanawia ceny soli jadalnej i soli bydlęcej i obowiązuje wstecz od 1. listopada 1941 r. Równocześnie zniesione zostało ówczesne postanowienie wykonawcze z dnia 14 lutego 1940 r.

Do wiadomości

Artykuł „Obowiązek parafowania księgi wpływu towarów“, który ukazał się w grudniu ub. r. w Biuletynie Informacyjnym Izby Nr. 12 niniejszym Izba cofa i wyjaśnia, że nie ma prawnego obowiązku do parafowania księgi wpływu towarów. Odtąd zatem przesyłanie dalszych książek do parafowania jest zbędne i tym samym odpadają wszelkie opłaty z tego tytułu.